

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 6. Wykonanie ustawy niniejszej poleca^z się Ministrowi Spraw Wojskowych.

Marszałek:

Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:

L. Skulski

Minister Spraw Wojskowych:

J. Leśniewski

6.

U S T A W A

z dnia 18 grudnia 1919 roku

w sprawie zmian w ustawie z dnia 27 maja 1919 roku (Dz. Pr. P. P. № 44 z 1919 r. poz. 311) o ustalaniu i wynagradzaniu nauczycieli publicznych szkół powszechnych.

Art. 1. W ustawie z dnia 27 maja 1919 roku (Dz. Pr. P. P. № 44 z 1919 roku poz. 311) o ustalaniu i wynagradzaniu nauczycieli publicznych szkół powszechnych wprowadza się następujące zmiany:

- a) W art. 6, w ustępie pierwszym na końcu po słowach: „z chwilą wysłużenia lat 12 w kategorii IX...” należy wstawić: „do VII zaś z chwilą wysłużenia lat 6 w kategorii VIII”.
- b) W art. 6, w ustępie drugim na końcu po słowach: „60% pełnego dodatku...” wstawić: „otrzymują również podwyżkę dodatku ekonomicznego wojennego, przyznaną urzędnikom państwowym mocą uchwały Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1918 r.”
- c) Artykuł 13 skreśla się.
- d) W art. 14 cyfrę „90” zastąpić przez cyfrę „240”.
- e) W art. 14 dodać drugi ustęp w brzmieniu następującem: „Etatowy nauczyciel religji, duchowny, jest obowiązany również do 30 godzin pracy, z których sześć odlicza się na zajęcia duszpasterskie. Nietatowy nauczyciel religji pobiera za każdą godzinę tygodniowo 240 mk. rocznie”.
- f) W art. 15 cyfrę „90” zastąpić przez cyfrę „240”.
- g) W art. 23 § 9 cyfrę „1800” zastąpić przez cyfrę „2700”.
- h) W art. 23 § 9 po słowach: „w pozostałych miejscowościach — 360 mk.” wstawić: „otrzymują również podwyżkę dodatku ekonomicznego wojennego, przyznaną urzędnikom państwowym mocą uchwały Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1918 roku”.
- i) W art. 23 § 16 skreśla się zakończenie od słów: „z wyłączeniem zakresu dodatkowych wyposażań” i t. d. — do końca.
- j) Wobec skreślenia art. 13 należy zmienić numerację następnych artykułów.

Art. 2. Ustawa niniejsza obowiązuje od dnia 1 listopada 1919 roku.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministerstwu Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

L. Skulski

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

Tadeusz Łopuszański

7.

U S T A W A

z dnia 18 grudnia 1919 roku.

o czasie pracy w przemyśle i handlu.

Art. 1. Czas pracy wszystkich pracowników, zatrudnionych na mocy umowy w przemyśle, górnictwie, handlu, komunikacji i przewozie oraz w innych zakładach pracy, choćby na zysk nie obliczonych, a prowadzonych w sposób przemysłowy, niezależnie od tego, czy te zakłady pracy są własnością prywatną, czy państwową, czy też organów samorządowych, wynosi bez wliczenia przerw odpoczynkowych najwyżej 8 godzin na dobę, w sobotę 6 godzin na dobę i nie może przekraczać 46 godzin na tydzień.

Art. 2. Za czas pracy uważa się liczbę godzin, przez które pracownik obowiązany jest na mocy umowy pozostawać w zakładzie pracy lub poza nim do rozporządzenia kierownika robót.

W górnictwie czas, zużyty na zjazd i wyjazd, wlicza się w czas pracy. Regulamin wewnętrzny kopalni winien określić wyraźnie kolejność, w jakiej zjazd i wyjazd robotników, pracujących w górnictwie, ma się odbywać.

W handlu czas sprzedaży towarów i otwarcia sklepów, za wyjątkiem aptek i jadłodajni, bez względu na to, czy są tam zatrudnieni pracownicy, nie może przekraczać ustalonych w tej ustawie norm czasu pracy.

Godzinę otwierania i zamykania sklepów określi dla każdej gałęzi handlu jednolicie dla danej miejscowości powiatowa władza samorządowa, a w miastach wyłączonych miejscowa rada miejska po wysłuchaniu stron interesowanych.

Art. 3. Czas pracy osób, zatrudnionych w przemyśle przewozowym, ile tego wymagają techniczne warunki pracy, może Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, a w zakładach pracy, podlegających bezpośrednio poszczególnym ministerstwom, właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej, po wysłuchaniu opinii związków zawodowych pracowników i pracodawców danej gałęzi, uregulować osobnym rozporządzeniem, zastępując normy, ustalone w niniejszej ustawie przez normy równoważne.

Art. 4. Konieczne odstępstwa od ustalonego w art. 1, 10 i 14 czasu pracy celem wykonywania robót, poprzedzających produkcję lub po niej następujących, oraz robót, mających na celu pilnowanie materiałów lub za-